

Titel: Udrag fra Hr. Phister som Captain Scipio

Citation: "Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K16", i *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K16*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Johnny Kondrup; Tonny Aagaard Olesen; Steen Tullberg, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2012 . Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-pcs-txr-shoot-iddd79063f-eafc-46b0-840c-5e356159ee96.pdf> (tilgået 20. juli 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K16

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

Af journaloptegnelsen NB2:217 fra 1847 fremgår det, at SK overvejer at udgive et skrift under navnet »Ungdoms-Arbejder«, hvor han under pseudonymet Felix de St. Vincent vil »træde op som en ung Forfatter, hvis første Arbejde dette var.« Arbejdet kalder han »en lille literair Mystification«, og indholdet skulle foruden et forord bestå af fire dele, nemlig »Krisen i en Skuespillerindes Liv«, »Lovtale over Efteraaret«, »Rosenkilde som Hummer« og »Skrift-Prøver«.* Der findes en del spredte udkast til dette arbejde, og det fremgår heraf, at de to dele kaldet »Lovtale over Efteraaret« og »Skrift-Prøver« var tænkt som patetisk-satiriske skrifter; i sidstnævnte indgår teater- og litteraturanmeldelser, hvis overfladiske begejstring er en slet skjult kommentar til samtidens anmelderstand.* De to andre dele synes imidlertid tænkt som egentlige anmeldelser, præget af grundig analyse og overvejelse. Det fremgår af udkastene til »Rosenkilde som Hummer«, at det var tænkt som en anmeldelse af skuespilleren C.N. Rosenkilde i vaudevillen *De Uadskillelige* af J.L. Heiberg.* »Krisen i en Skuespillerindes Liv« behandler Johanne Luise Heibergs præstation som Julie i *Romeo og Julie*, spillet for anden gang i 1847. Dette skrift er den eneste del af det oprindelige arbejde, der blev færdiggjort, og det udkom som føljeton i fire dele i *Fædrelandet* i juli året efter under titlen »Krisen og en Krise i en Skuespillerindes Liv«.* Af en række journaloptegnelser fra sommeren 1848 fremgår det, at SK har haft store betænkeligheder ved at lade skriftet trykke.* Men da han endelig beslutter at lade det udgive, betragter han det som en lykke, fordi han dermed mener at have vist, at årsagen til, at han er blevet religiøs forfatter, ikke er et svigt i hans evne til at skrive æstetisk, men at sammenhængen mellem den æstetiske og den religiøse del af forfatterskabet derimod kan ses fra først til sidst.* I en senere journaloptegnelse får det følgende udtryk: